

РЕШЕНИЕ

№ 2699

гр. София, 21.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 36 състав,
в публично заседание на 11.02.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наташа Николова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **2418** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.

Образувано е по жалба на [фирма] срещу П. изх. № 10-53-00-40/14.01.2020 г., издадено от старши публичен изпълнител в ТД на НАП-С., с което е наложен запор върху парични средства на задълженото лице в каси, находящи се в търговски обект: пицария в [населено място], [улица], потвърдено с Решение № ПИ-42/31.01.2020 г., издадено от директора на ТД на НАП-С..

В жалбата е посочено, че при издаването на П. са допуснати съществени процесуални нарушения, както и че същото е незаконосъобразно. Моли се да бъде отменено решението, с което П. е потвърдено, както и издаденото П..

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. Ел-Т., който поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена. Претендира присъждането на разноски – държавна такса.

Ответникът – Директорът на ТД на НАП-С. – в съдебно заседание не се явява, представлява се от юрк. М., който оспорва подадената жалба и моли същата да бъде отхвърлена, като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Срещу [фирма] е образувано изпълнително дело №[ЕИК]/2017 г. по описа на ТД на НАП-С.. На дружеството е изпратено съобщение за доброволно изпълнение на

основание чл. 221 от ДОПК изх. № С170022-048-0125069/29.06.2017 г., в което е посочено, че задълженията на същото са в размер на 14 481,09 лв., в това число главница в размер на 14 189,48 лв. и лихви в размер на 296,61 лв. към дата 29.06.2017 г. за неплатени задължения по ЗДДС, ЗКПО, ДОО, ЗО, подробно посочени в съобщението.

На 23.07.2019 г. е издадено Разпореждане за присъединяване изх. № С190022-105-0246228/23.07.2019 г. от П. М. на длъжност главен публичен изпълнител при ТД на НАП-С., с което към изпълнително дело №[ЕИК]/2017 г. са присъединени публични задължения в общ размер от 123 950,15 лв.

На 23.07.2019 г. е издадено П. изх. № С190022-022-0061762/23.07.2019 г. от П. М., главен публичен изпълнител в ТД на НАП-С., с което е наложен заповор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, по депозити, вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касетите, както и суми, предоставени за доверително управление, находящи се в ТБ [фирма] за сумата от 240 425,89 лв. Изпратено е заповорно съобщение на основание чл. 202, ал. 2 от ДОПК, във връзка с чл. 215, ал. 1, т. 1 от ДОПК до търговската банка.

На 06.11.2019 г. е издадено Разпореждане за присъединяване изх. № С190022-105-0343650/23.07.2019 г. от Щ. П., старши публичен изпълнител в ТД на НАП-С., с което към посоченото по-горе изпълнително дело са присъединени публични задължения в размер на 80 725,41 лв.

Издадено е П. изх. № 10-53-00-40/14.01.2020 г. от старши публичен изпълнител в ТД на НАП-С., Щ. П., с което е наложен заповор върху средства на задълженото лице в каси, в размер на 999,84 лв., находящи се в търговски обект – пицария с адрес: [населено място], [улица], стопанисван от дружеството.

Издадено е заповорно съобщение на основание чл. 204 от ДПОК, с изх. № 10-53-40#1/14.01.2020 г., връчено лично на управителя на заведението.

Издаденото П. изх. № 10-53-00-40/14.01.2020 г. е оспорено по административен ред, като същото е потвърдено с Решение № ПИ-42/31.01.2020 г.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в преклузивния срок по чл. 197, ал. 2 от ДОПК, от лице, имащо правен интерес от оспорване и срещу подлежащ на оспорване пред съд административен акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Решението е издадено от компетентен орган. Съгласно чл. 197, ал. 1 от ДОПК, директорът на компетентната териториална дирекция на НАП се произнася с решение по подадената срещу издаденото П.. Постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки също е издадено от компетентен орган, съгласно чл. 195, ал. 3 от ДОПК – публичен изпълнител в ТД на НАП-С..

Процесното П. съдържа реквизитите, изброени в чл. 196 от ДОПК. Съдът приема, че П. е мотивирано от фактическа и правна страна, съобразно разпоредбата на чл. 196, ал. 1, т. 3 от ДОПК.

Съгласно разпоредбата на чл. 195, ал. 1 от ДОПК на обезпечение подлежат установените и изискуеми публични вземания, като обезпечението се извършва чрез налагане на някоя от посочените в чл. 198, ал. 1 от ДОПК обезпечителни мерки. Разпоредбата на чл. 195, ал. 1 от ДОПК касае публичните вземания на държавата на [фирма], т. е. вземането да е изискуемо и ликвидно.

Съгласно чл. 209, ал. 2, т. 2 от ДОПК, принудително изпълнение се предприема въз основа на декларация, подадена от задължено лице с изчислени от него задължения за данъци или задължителни осигурителни вноски. Видно от представените по делото доказателства, са налице установени по съответния ред задължения по основание и размер с подадени декларации от задълженото лице с изчислени от него задължения по ЗДДС, ЗКПО, ДОО, ЗО. Същите са публични задължение по смисъла на чл. 162, ал. 2, т. 1 от ДОПК, тъй като с вземания за данъци и задължителни осигурителни вноски. По делото е приложено съобщение за доброволно изпълнение, изпратено до лицето, в което са описани неплатените и изискуеми задължения. Приложени са и разпореждания за присъединяване, от които също се установяват изискуеми публични вземания.

От задълженото лице не са представени доказателства описаните задължения да са платени, нито има данни от него да са предприети действия в тази насока. Съдът приема за правилен изводът, че е налице обезпечителна нужда. Спазени са изискванията на чл. 195, ал. 2 от ДОПК, според който обезпечение се извършва, когато без него ще бъде невъзможно или ще се затрудни събирането на публичното задължение, което е в особено големи размери.

Видовете обезпечителни мерки са посочени в чл. 198, ал. 1 от ДОПК, като обезпечението се извършва с налагане на възбрана върху недвижим имот или кораб, със запор на движими вещи и вземания на длъжника, със запор на сметките на длъжника, със запор на стоките в оборот на длъжника. В процесния случай е наложен запор на парично средства на задълженото лице в каси, находящи се в търговски обект – пицария, находяща се в [населено място], [улица]. Запор върху налични и ежедневно постъпващи средства в каса също е предвиден сред изброените в закона видове обезпечителни мерки и по същността си представлява запор върху вземания на длъжника, който е предвиден в чл. 198, ал. 1, т. 2 от ДОПК.

Неоснователно е направеното в жалбата възражение, че е допуснато съществено процесуално нарушение, тъй като парите са иззети от търговския обект на задълженото лице, без да е направен опис на паричните средства и без да е посочена банкова сметка, в която следва да бъдат внесени, както и лице, в полза на което са внасят. По делото е наличен протокол за опис на парични средства № 10-53-00-40/14.01.2020 г. Видно от съдържанието му, при посещението на органите по приходите в търговския обект е изваден междинен отчет от фискалното устройство, според който наличността в касата е била в общ размер на 999,84 лв. В протокола е посочена банкова сметка, както и лице, в полза на което следва да бъде внесена сумата. В същия изрично е записано, че запорираната сума е доброволно внесена, като по делото е представено и платежно нареждане за извършеното плащане от задълженото лице.

Съгласно разпоредбата на чл. 197, ал. 3 от ДОПК обезпечителната мярка може да бъде отменена, ако длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа или ако не съществува изпълнително основание. По делото липсват доказателства жалбоподателят да е представил обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа, поради което не е налице първата от посочените хипотези на закона, която да обуслови незаконосъобразността на наложената обезпечителна мярка и съответно нейната отмяна. По делото е установено, че са налице изпълнителни основания, поради което е налице и втората предпоставка за законосъобразността на наложеното

обезпечение.

Наложените обезпечителни мерки съответстват на изискването на чл. 195, ал. 7 от ДОПК, според който обезпеченията трябва да съответстват на вземанията на държавата или общините. Обезпечителната мярка представлява едновременно защитата и санкцията, в които се състои обезпечението на конкретно вземане. Налице е съответствие между обезпечителните мерки и справедливия интерес (на длъжника) да се задоволи обезпечителната нужда на публичния взискател без ненужно обременяване на длъжника. Спазени се основните принципи в административното производство, част от което и събирането на публичните вземания. Касае се за принципа на съразмерност, предвиден в разпоредбата на чл. 6 от АПК (приложим по препращане на § 2 от Допълнителната разпоредба на ДОПК в настоящото производство).

Съдът приема, че обжалваното решение и потвърденото с него постановление за налагане на обезпечителни мерки са издадени при правилно прилагане на закона и не страдат от твърдените от жалбоподателя пороци. Жалбата следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на спора на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 161 от ДОПК, определено на основание чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, в размер на 500 лв.

Така мотивиран и на основание чл. 197, ал. 4 от ДОПК, Административен съд София-град, III отделение, 36 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] срещу П. изх. № 10-53-00-40/14.01.2020 г., издадено от старши публичен изпълнител в ТП на НАП-С., с което е наложен запор върху парични средства на задълженото лице в каси, находящи се в търговски обект: пицария в [населено място], [улица], потвърдено с Решение № ПИ-42/31.01.2020 г., издадено от директора на ТД на НАП-С..

ОСЪЖДА [фирма] с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], ж.к. Л.-център, [улица], С. Център, офис Т. 23 да заплати на ТД на НАП-С. сумата от 500 лв. /петстотин/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл. 197, ал. 4 от ДОПК.

СЪДИЯ: